

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 699

гр. София, 27.01.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 27.01.2020 г. в следния състав:
Съдия: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **10112** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156,ал.1 от ДОПК, вр с чл.64,ал.1 и сл. ГПК.

Образувано е по Молба от 25.11.2019 година на [фирма] [населено място] за възстановяване срок за внасяне на държавна такса по делото.

Ответникът по жалбата е изразил писмено становище, в което сочи, че молбата е неоснователна.

В съдебно заседание-жалбоподателят- [фирма]-с.Л.,редовно и своевременно призован се представлява от адвокат Д.,редовно упълномощена, която поддържа молбата за възстановяване срока за внасяне на държавна такса по сметката на АССГ и моли да бъде уважена.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция“ОДОП“редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт В.,която оспорва молбата за възстановяване на срока за внасяне на държавна такса и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени съ branите по делото доказателства и обсъди молбата за възстановяване на срок за внасяне на държавна такса, намира същата за допустима, а разгледана по същество за основателна.

С Разпореждане № 6687/11.09.2019 година, съдът е оставил без движение жалбата на [фирма] срещу РА №Р-22221418004495-091-001/24.04.2019 година, потвърден с решение № 1185/10.07.2019 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

Разпореждането е връчено на посочения в жалбата съдебен адрес- [населено място], [улица],№ 47 ет.4, като призовкарят е върнал призовката в цялост с отбелязване, че на този адрес няма знаци на търсеното дружество,като сведенията са дали от информация на етажа. Съдът е посочил, че следва да се постови Уведомление по реда на чл.47 от ГПК и такова е поставено на посочения съдебен адрес на дата 30.09.2019 година. С Определение № 8560/05.11.2019 година, съдът а оставил жалбата срещу издадения Ревизионен акт без разглеждане на основание чл.158,ал.3

АПК поради неотстраняване на нередовностите в жалбата.

Определението за прекратяване е връчено също на посочения в жалбата съдебен адрес на дата 20.11.2019 година.

Правната регламентация на възстановяване на срокове се съдържа в чл.64 и сл. ГПК, приложим по силата на препращащата норма на §2 от ДР на ДОПК и съгласно същата процесуалните действия, извършени след като са истекли установените срокове, не се вземат предвид от съда. Страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Молбата за възстановяване се подава в едноседмичен срок от съобщението за пропускането му. Не се допуска възстановяване, ако е било възможно продължаване на срока за извършването на пропуснатото действие. Не може да бъде продължаван срокът за подаване на молба за възстановяване на срок. В чл.65 от ГПК е посочено какво трябва да съдържа молбата за възстановяване на срок за обжалване- в нея се посочват-всички обстоятелства,които я обосновават,всички доказателства за основателността ѝ и едновременно с молбата за възстановяване на срока се подават онези книжа, за подаването на които се изисква възстановяването на срока, а ако срокът е за внасяне на суми за разноски, съдът определя нов срок за внасянето им, като подаването на молбата не спира хода на делото. По аргумент от нормата на чл.66 от ГПК,молбата се подава с препис за насрешната страна, която може да даде отговор в едноседмичен срок. Молбата се разглежда в открито заседание. Срещу определението, с което се отказва възстановяване на срока, може да се подаде частна жалба. Когато уважаването на молбата налага провеждане на открито съдебно заседание, съдът при необходимост може да отмени действията, извършени преди възстановяването на срока.

В конкретния случай,в молбата за възстановяване срока за внасяне на държавната такса, молителят е посочил, че не е бил надлежно уведомен за внасяне на държавна такса, тъй като посоченият съдебен адрес не е адрес на юридическото лице и на практика разпореждането за оставяне на жалбата без движение не е достигнало до него. Законът разграничава началния момент на срока за подаване на молбата за възстановяване от изтичането на срока, чието възстановяване се иска. Според трайно установената практика на ВКС по приложението на [чл. 64, ал. 3 ГПК](#), съгласно която правнорелевантният начален момент за подаването на молбата за възстановяване, е узnavането за пропускането на срока. Когато срокът, чието възстановяване се иска, е предоставен с необжалваем съдебен акт, узnavането може да се изведе от връчването на съобщения за последващи съдебни действия., а когато страната , която е иска възстановяване на срока узнае за него със съдебен акт, който подлежи на обжалване, то началният момент започва да тече от узnavане на този акт.По аргумент от [чл. 64, ал. 2 от ГПК](#) на възстановяване подлежат както определените от закона, така и определените от съда срокове. Ограничителното правило на [чл. 64, ал. 3, предл. второ от ГПК](#) изключва възможността за възстановяване на срок предвид конкретната,а не абстрактна възможност за продължаването му. Абстрактна е правната възможност продължаване да се иска от съда, когато това е допустимо, независимо дали обективно и субективно срокът може да бъде спазен, във всеки един момент, след като същият е започнал да тече. Така например при страна, срочно задължена от съда да представи документ по редовността на жалбата когато редът за набавянето му е чрез съдебно удостоверение и е свързан с административна дейност на други органи, издатели на

изискания документ, липсва сигурност за възможността срокът да бъде спазен. Наличието на абстрактна възможност за удължаване на срока поради тази несигурност, не е довод за изключване на института, регламентиран в гл. VII раздел II ([чл. 64 и сл. от ГПК](#), не това има предвид нормата на [чл. 64, ал. 3, предл. второ от ГПК](#)). При продължаване на срок законът изиска от страната да посочи уважителна причина, т.е. конкретно основание. Конкретно основание за продължаване на срока е препятстващо спазването му обстоятелство, което страната знае или предвижда, същото следва да се изтъкне на съда в молбата по [чл. 63 от ГПК](#). Разпоредбата на [чл. 64, ал. 3, предложение второ от ГПК](#) изключва възстановяване на срок, като предпоставя това именно знание, тази предвидимост за страната, които обстоятелства подлежат на конкретна преценка за всеки отделен случай. Когато по реда на [чл. 64, ал. 2 от ГПК](#) молителят изтъква едни и същи обстоятелства, или изтъква връзката между факти, довели както до пропускане на срока, така и до неподаване на молба за продължаването му, съдът на основание [чл. 64 ал. 2 от ГПК](#) извършва преценка по същество. Възстановяване на срока в този случай не може да се отказва с аргумент за законова недопустимост. Възможността за страната в конкретния случай да поиска удължаване на срока и така да избегне пропускането му се преценява с оглед обстоятелствата, изтъкнати в молбата за възстановяване, предвид предвидимостта им и възможността за преодоляване. Особени непредвидени обстоятелства по смисъла на закона са само обстоятелства, които имат изключителен и изненадващ характер, които са настъпили в течение на срока за обжалване, вследствие на което обективно са попречили на страната да предприеме дължимото процесуално действие. Става въпрос за обстоятелства, които стоят извън волята на страната, не са преодолими по причини извън нейната воля и ако същите не биха настъпили, страната по делото като добросъвестен участник в процеса, не би допуснала пропускането на установените от закона или определени от съда процесуални срокове. Такива обстоятелства биха били например внезапно тежко заболяване на страната, природни бедствия, стихии, бури, наложително пътуване, изпълнение на служебни или граждански задължения и други. В чл. 37 от ГПК е посочено, адресат е лицето, за което е предназначено съобщението. В чл. 38 от ГПК-Адрес за връчване, е посочено, че съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото. Когато адресатът не е намерен на посочения адрес, съобщението се връчва на настоящия му адрес, а при липса на такъв - на постоянния. [По силата на чл. 39., ал. 1 ГПК](#), когато страната е посочила в седалището на съда лице, на което да се връчат съобщенията - съдебен адресат, или има пълномощник по делото, връчването се извършва на това лице или на пълномощника. Връчването на съобщенията се извършва от служител на съда, по пощата или чрез куриерска служба с препоръчана пратка с обратна разписка. Когато в мястото на връчването няма съдебно учреждение, връчването може да се извърши чрез общината или кметството. Когато съобщението не е връчено по друг начин, съдът може да разпореди по изключение връчването да стане от служител на съда по телефона, телекса, факса или с телеграма.

(4) На страната могат да се връчват съобщения и на посочен от нея електронен адрес. Те се смятат за връчени с постъпването им в посочената информационна система. Съобщението се връчва лично или чрез друго лице. Съдът може да разпореди връчването да стане чрез прилагане на съобщението към делото или чрез залепване на уведомление. Съдът може да разпореди връчването да стане чрез публично обявление. В чл. 44 от ГПК-Удостоверяване на връчването е посочено, че връчителят

удостоверява с подписа си датата и начина на връчването, както и всички действия във връзка с връчването. Той отбелязва и качеството на лицето, на което е връчено съобщението, след като изиска от него удостоверяване на самоличността му чрез представяне на документ за самоличност. При отказ за представяне на документа за самоличност връчителят може да поиска съдействието на Главна дирекция "Охрана" при Министерството на правосъдието. Получателят също удостоверява с подписа си, че е получил съобщението. Отказът да се приеме съобщението се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказът на получателя не засяга редовността на връчването. Връчването по телефона или по факса се удостоверява писмено от връчителя, връчването с телеграма - с известие за доставянето ѝ, а когато връчването е извършено по телекса - с писмено потвърждение за изпратено съобщение. Връчването по пощата се удостоверява с обратната разписка. Връчването на електронен адрес се удостоверява с копие от електронния запис за това. Разписката, удостоверяваща връчването от служител на съда или от частен съдебен изпълнител, обратната разписка, удостоверяваща връчването от пощенски служител, известието за доставка на телеграма, както и писменото потвърждение за изпратено съобщение по телекс, се връщат в съда веднага след съставянето им. По силата на чл.45 от ГПК-Лично връчване е доуточнено ,че съобщението се връчва лично на адресата. Връчването на представител се смята за лично връчване, а когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме.. Място на връчване е жилището, вилата, местоработата, местослуженето, седалището, мястото за осъществяване на стопанска дейност или друго място, което се обитава от адресата, както и всяко друго място, на което адресатът може да бъде намерен. Връчване на търговци и юридически лица е уредено в чл.50 от ГПК-мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес. Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени. Връчването на търговци и на юридически лица става в канцеларията им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя. Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той залепва уведомление по чл. 47, ал. 1. Второ уведомление не се залепва. По силата на чл.58 от ГПК, призовките по делото се връчват по реда за връчване на съобщенията.

По изрично разпореждане на закона (чл. 50, ал. 4 ГПК) връчването чрез залепване се прилага и по отношение на търговци и юридически лица, при спазването обаче не на общите предпоставки по чл. 47, ал. 1 ГПК, а на тези, посочени в специалната норма на чл. 50, ал. 4 ГПК - да не е намерен достъп до канцеларията на търговеца или да не е намерен някой, който е съгласен да получи съобщението. Тълкуването на посочената норма налага категоричния извод, че призоваването чрез залепване на съобщение се извършва само ако търговецът или юридическото лице се намира на адреса на своето управление, на който е изпратена призовката или съобщението, защото само в тази хипотеза би могло да се очаква, че съществува "канцелария" със "служители" и съответно при невъзможност да бъде намерен достъп до канцеларията или при несъгласие на служителите да приемат призовката - би имало смисъл от залепване на уведомление. При условие, че търговецът изобщо не се намира на адреса на

управление, индикация за което е липсата на обозначение за поддържането на канцелария, очевидно залепването на уведомление е лишено от логика, тъй като е невъзможно да бъде постигната целта му - до търговеца да достигне информацията за изпратената до него призовка или съобщение. В тази хипотеза приложима ще е нормата на [чл. 50, ал. 2 ГПК](#), установяваща фикция за редовно връчване на книжата. Настоящият съдебен състав нарица, че е било дължимо съобщаване по реда на [чл. 50, ал. 4](#) във вр. с [чл. 47, ал. 1 от ГПК](#). Приложимостта на този ред е обоснована при удостоверяването от длъжностното лице по призоваване във второто отправено съобщение. Смисълът му е за невъзможност да се връчи съобщението, тъй като адресът е частен дом без означение за офис. От разпоредбата на [чл. 50, ал. 1 от ГПК](#) следва процесуалното задължение на търговеца и/или юридическото лице - страна в съдебно производство да осигури достъп да канцеларията си и наличие на лице съгласно да получи съобщението. Неизпълнението на това задължение се преодолява със залепването на уведомление по [чл. 47, ал. 1 от ГПК](#) на вратата или на пощенската кутия, а при липса на достъп до тях - на входната врата или на видно място около нея; допустимо е и пускане на уведомлението в пощенската кутия. Не се основава на процесуалния закон фингираното съобщаване без да е установено напускането на адреса от адресата.

В конкретната хипотеза, призовкаят не е оформил надлежно призовката, а от приложената Справка от Търговския регистър е видно, че адресът на управление на жалбоподателя на е бил променян и няма промяна в същия, за която жалбоподателят да не е уведомил съда и с оглед на това, настоящият съдебен състав нарица, че разпореждането за отстраняване на нередовностите не е връчено редовно на жалбоподателя/ той изобщо не е бил надлежно уведомен за задължението да му отстрани допуснатите нередовности в жалбата, при което молбата за възстановяване на срока за внасяне на държавна такса е основателно и следва да бъде уважена, като се възстанови срока за внасяне на държавна такса и се даде нов 7 дневен срок на жалбоподателя да внесе следващата се държавна такса в размер на 50 лева по сметката на АССГ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.64 и чл.65 ГПК, Административен съд- София- град

О П Р Е Д Е Л И:

ВЪЗСТАНОВЯВА СРОКА ЗА ВНАСЯНЕ НА ДЪРЖАВНА ТАКСА ПО СМЕТКАТА НА АССГ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ [фирма] С. Л..

ДАВА 7 ДНЕВЕН СРОК на жалбоподателя от получаване на препис от разпореждането да отстрани допуснатите нередовности в жалбата, като внесе следващата се държавна такса по сметката на АССГ в размер на 50 лева и представи оригинал на вносна бележка.

УКАЗВА на жалбоподателя, че при не отстраняване на нередовностите в посочения срок, ще бъде приложена разпоредбата на чл.151, ал.2 ДОПК и производството по делото ще бъде прекратено.

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от определението да се изпрати на страните- на жалбоподателя и на Директор на Дирекция "ОДОП", като на жалбоподателя се връчи както на адреса за управление, така и на адреса на адвокат Д..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно нормата на чл.66, ал.3

ГПК.

Съдия: